УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 22. децембар 2014.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и органкојијеименоваокомисију

3. децембар 2014. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду

Одлуком од 3. децембра 2014. годинеНаучно-наставногвећаФилолошкогфакултета Универзитета у Београдуобразованајекомисијазаоценуподобностидокторандамр Ивана Јасиковића и теме докторске дисертације под називом "Магијски, алхемијски и окултистички елементи као носиоци наративне конструкције у неким Хофмановим приповеткама".

2. Саставкомисијесаназнакомимена и презименасвакогчлана, звања, називуженаучнеобластизакојујеизабран у звање, датумизбора у звање и називафакултета, установе у којојјечланкомисијезапослен:

1. др Миодраг Лома, ванредни професор за ужу научну област Општа књижевност, предмет Општа књижевност и теорија књижевности од 21. 06. 2011. год. на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду.
2. др Слободан Грубачић, дописни члан Српске академије наука и уметности на Одељењујезика и књижевностиод 5. новембра 2009, аод 2011. године професор емеритус Универзитета у Београду на Филолошком факултету, од 05. 04. 1985.редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Германистика,предмет: Немачка књижевност.
3. др Немања Радуловић, доцент за ужу научну област Српска књижевност, предмет Народна књижевност од 7. 12. 2010. године

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Колега Иван Јасиковић рођен је 1978. године у Београду.Прву половину свог основног осмогодишњег школовањапохађаоје на немачком језику у Диселдорфу (Савезна република Немачка), а другу у Београду.Ту језатим наставио своје образовање уТринаестојбеоградскојгимназији.Одмах након завршетка ове средње школе 1997. године уписујесеонна Филолошки факултет у истом месту, и то наГрупу занемачки језик и књижевност, на којој је2003.дипломирао. На истом факултету је 2005. године уписао постдипломске студије и положио све предвиђене испите. Свој магистарски рад са темом „Хофманов роман *Ђавољи еликсири* из угла Јунговог учења“одбранио је у јануару 2014. на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

„СмртјемајсторизНемачке“ (чланак о *Фугисмрти*ПаулаЦелана), стр. 145–152, у: *Кораци, Часописзакњижевност,уметност и културу*, год. 39, књ. 36, св. 1/2, Крагујевац,2006.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографијукандидата, комисијасматрадакандидатмр Иван Јасиковићиспуњавасвеусловезаизрадудокторскедисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Др Миодраг Лома је паралелно студирао и дипломирао на две студијске групеФилолошкогфакултета у Београду, на Групи за општу књижевност и теорију књижевности и на Групи за немачки језик и књижевност, на којој је од септембра 1985. годинепочео академску каријеру као асистент-приправник за Немачку књижевност, дабије у звању асистента-приправника за Општу књижевностодновембра 1986. наставио на првоименованој групи предмета. Као ванредни професор за Општу књижевност и за Теорију књижевности у настави се бави немачким романтизмом како његовом историјом (у оквиру предмета Историја опште књижевности 5), тако и теоријом књижевностиове књижевне епохе (предмет Теорије књижевности немачког преромантизма и романтизма). Обухватајући дотичну националну литерарну епоху у њеном најширем обиму – од њене преромантичарскефазе називаneSturmundDrang преко такозване немачке класике као непосредне припреме за домаћи романтични покрет до обе генерације овога – дотични наставник цело то књижевно раздобље посматра као зачетну и главну струју у снажном и превратничком току првог универзалног и прогресивног поетског модернизма. При томе у први план посматрања ставља језичкоуметничке форме естетски највреднијих епохалних литерарних остварења, тумачећи њихову снажну и особено упечатљиву смисаотворностнајпре у специфичнимформалним, жанровскоповесним низовима, те у повезаностима посебних идеја у општем духовноисторијском контексту. Приповетке Е. Т. А. Хофмана улазе у канон уметнички најзначајних дела немачког романтизма управо као својствене приповедне конструкције које симболички повезују реалистичке исупрареалистичке, односно фантастичке мотиве, међу којима посебну, те често кључну улогу играју оникоји су у нововековном западном мишљењу генерално означавани као окултни, а који потичу уопштеиз веома дубоких, још у антици заснованихсветоназорнихезотеричких, херметичких и гностичких традиција, те посебно из предања конкретних магијских, астролошких и алхемијских пракси, која такође сежу додревних античких, али и до још дубљих оријенталних извора.Управо ту тематику и њен сплет мотива у виду религиозно референтне литературе М. Лома дотиче као наставник у својим предавањима из Историје опште књижевности 1 и 2, која се тичу древног оријенталног, античког и раног средњовековног књижевног наслеђа, те из курса о Библијској књижевности. Заинтересованост овог наставника за најширу лепезу књижевнонаучних поступака долази до свог пуног израза у његовим предавањима из Херменеутичког приступа у настави на основним, те из Примене књижевноисториографских метода на дипломским студијама и Историје књижевноисториографских идеја на оним докторским. Баш за приступ тако особено комплексним комбинацијама традиционалних тема и мотива у Хофмановим

приповедним сижеима неопходна је целовита методолошка свест, која ће из репертоара органона књижевнонаучних метода увек посегнути за оним од њих који је адекватан истраживаној материји. Ломина предавања из Херменеутичког приступа конкретизована су кроз интерпретацију Хелдерлинових христолошких химни, које спадају у исту епоху као и проучаване Хофманове приповетке, те сходно сличном фантазијском уобличењу кроз синтезу различитих религиозних, односно метафизичких планова захтевају и сродне поступке тумачења.

За ментора је предложен др Миодраг Лома, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за Општу књижевност и теорију књижевности

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

Монографије:

1. *Песник и књижевна историја, Проблем приказивања песника у историјама немачке књижевности*, стр. 200 (Историја немачке националне књижевне историографије од њеног почетка двадесетих година 19. века до њених домета током осамдесетих година 20. века, односно повест књижевноисторијске методологије на примеру немачког искуства као једног од зачетничких у овој филолошкој дисциплини, а по свом континуираном развоју, свакако, и једног од најпримернијих), Издавачка књижарница Зорана Стојановића Сремски Карловци, Нови Сад, 1994.
2. *Слика Христа у Хелдерлиновом песништву*, стр. 704 („Методолошки предуслови за истраживање Хелдерлинове христолошке иконографије“, стр. 13–23; „Први део: Историја истраживања Хелдерлинових христолошких химни“, стр. 25–429; „Други део: Тумачење Хелдерлинових христолошких химни“, стр. 430–691; „Закључак“, стр. 693–694; „Употребљена литература“, стр. 695–703), Центрекс, Ваљево, 2003.
3. *Тумачење времена у Библији, Библијска хронологија*, стр. 391 (студија о мистичком схватању, рачунању и ређању времена у *Библији*), Библиотека Свечаник, Хришћанска мисао, Београд, 2010.
4. RezeptionderHölderlin’schenDichtunginderdeutschenLiteraturgeschichtsschreibung / Рецепција Хелдерлиновог песништва у немачкој књижевној историографији, српска верзија: 2. темељно прегледано и прерађено издање, VeröffentlichungenderPhilologischenFakultätanderUniversitätBelgrad/ Издања Филолошког факултета Универзитета у Београду, Editionsreihe: Xenophilia, Bd. 1 / Едиција: Ксенофилија, књ. 1, Београд, 2012.

Чланци:

1. „Arabeska i groteskaposhvatanjuFridrihaŠlegela“ (оглед о основним поступцима романтичне универзалне и прогресивне поезије по Ф. Шлегелу), str. 83–89, у: *Reč, Časopiszaknjiževnost i kulturu*, 2. god., br. 10, Beograd, jun 1995.
2. „Гетеова светска књижевност и српска народна поезија“, стр. 453–467, у: *Књижевна историја,Часопис за науку о књижевности*, 42. год., бр. 142, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010.
3. „Гетеов пријем српских народних јуначких песама“, стр. 123–132, у: *Научни састанак*

слависта у Вукове дане (40; 2010; Београд), св. 2:*Српска књижевност и европска књижевност*, Филолошки факултет, Међународни славистички центар,Београд, 2011.

4. „Драган Стојановић и крај Гетеовог Фауста“, стр. 158–185, у: *Хелиотропна мисао, Рецепција стваралаштва Драгана Стојановића*, приредили: Зорица Бечановић-Николић, Биљана Дојчиновић-Нешић и Јован Попов, Досије студио / Катедра за Општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду, Београд, 2011.
5. „Хердерово схватање порекла језика и заснивање филологије“, стр. 375–402, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 61, св. 2, Нови Сад, 2013.

Комисија сматра дадр Миодраг Лома испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Наука о књижевности, Општа књижевност и теорија књижевности

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулацијеназиватезе (наслова)

Комисијазакључуједарадниназивтезе"Магијски, алхемијски и окултистички елементи као носиоци наративне конструкције у неким Хофмановим приповеткама"**треба сажети у следећи: "Окултни мотиви као носиоци наративне конструкције у неким Хофмановим приповеткама", те да је тако сажет назив прикладан и дадоброрепрезентујесуштинупредложенетемеистраживања.**

2. предмета (проблема)истраживања

Опистеме:Предмет истраживања ове докторске дисертације треба да буду окултнимотиви који специфично одређују извесне Хофманове наративне конструкцијепре свега као кључни или барем важни чиниоци у сваки пут особеној комбинацијис другим елементима које себи потчињавају или на њих барем битно утичу, тако што пресудно или пак значајно доприносе уобличењу једну јединствене језичкоуметничке целине. У окултне мотиве овде се убрајају они свих тајних наука (тајних знања), па тако и они езотерички, херметички и гностички, алии они магијски, алхемијски, астролошки, кабалистички, теозофски, розенкројцерски, масонски и илуминистички.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографијапрелиминарнихистраживања

Кандидатјеприложиобиблиографијуод25библиографскихјединицарелевантнихзаистраживање. Овденаводимојединиценајзначајнијезаистраживање:

Примарна литература:

1. Hoffmann, Ernst Theodor Amadeus, *Nachtstücke*, Reclam, Stuttgart 1990.
2. Hoffmann, E. T. A., *Fantasiestücke in Callots Manier,* Aufbau-Verlag, Berlin u. Weimar 1982.
3. Hoffmann, E. T. A., *Die Serapionsbrüder,* Aufbau-Verlag, Berlin u. Weimar 1978.
4. Hoffmann, E. T. A., *Leben und Werk in Briefen, Selbstzeugnissen und Zeitdokumenten*, Verlag der Nation, Berlin 1976.
5. Hoffmann, E. T. A., *Sämtliche poetische Werke*,Bde. 1–4, Emil Vollmer Verlag, Wiesbaden 1972.

Секундарналитература:

1. Agrippa (Heinrich Cornelius von Nettesheim), *Die Magischen Werke*, Weiss-Verlag, Dreieich 1988.
2. Beardsley, Christa-Maria, *Die Gestalt des Meisters in seinen Märchen*, Bouvier, Bonn 1975.
3. Brown, Hilda Meldrum, *Critique and Creativity: E.T.A. Hoffman and the Development of the Serapionic Principle*, Camden House, New York 2006.
4. Daemmrich, Horst S., *The Shattered Self. E. T. A. Hoffmann´s Tragic Vision*, Wayne State University Press, Detroit 1973.
5. Feldges, Brigitte / Stadler, Ulrich, *E.T.A. Hoffmann. Epoche – Werk – Wirkung*, Beck´sche Elementarbücher, Beck, München 1986.
6. Jaffé, Aniela, *Bilder und Symbole aus E.T.A. Hoffmanns Märchen "Der goldne Topf"*, Daimon-Verlag, Zürich 1990.
7. Jung, Karl Gustav, *Arhetipovi i kolektivnonesvesno*, Atos, Beograd, 2003.
8. Jung, K. G., *AlhemijskeStudije*, Atos, Beograd, 1997.
9. Kembel, Džozef, *Herojsahiljadulica*, Stylos, Novi Sad, 2004.
10. Köhn, Lothar, *Vieldeutige Welt. Studien zur Struktur der Erzählungen E.T.A. Hoffmanns und zur Entwicklung seines Werkes*, Max Niemeyer Verlag, Tübingen 1966.
11. Lindner, Henriett, *„Schnöde Kunststücke gefallener Geister". E.T.A. Hoffmanns Werk im Kontext der Zeitgenössischen Seelenkunde*, Würzburg 2007.
12. Mücke, Dorothea von, *The Seduction of The Occult and the Rise of the Fantastic Tale*, Stanford University Press, Stanford 2003.
13. Peuckert, Will-Erich, *Theophrastus Paracelsus*, W. Kohlhammer Verlag, Stuttgart u. Berlin 1944.
14. Rosteutscher, Joachim, *Das Ästhetische Idol im Werke von Winckelmann, Novalis, Hoffmann, Goethe, George und Rilke*, Francke Verlag, Bern 1956.
15. Schubert, Gotthilf Heinrich, *Ansichten von der Nachtseite der Naturwissenschaft*, Nabu Press, South Carolina, Charleston 2011.
16. Werner, Hans-Georg, *E.T.A. Hoffmann. Darstellung und Deutung der Wirklichkeit im Dichterischen Werk*, Arion Verlag, Weimar 1962.

4. циљевиистраживања

Циљеви:Кандидат жели да покаже како истраживани окултни мотиви у својој узајамној повезаности чине најбитнији или барем битан део наративне структуре одређених Хофманових приповедака, те у првом случају конституишу нераздвојиву целину формалног естетског учинка и свеобухватног обликотворногсмисла, тј. духовног значењасваке од њих појединачно,а у другом случају барем на значајан начин утичу на ту конституцију.

Хипотезе:Колега Јасиковић намерава да пође од веома битне и значајне чињенице у историји истраживања Хофмановогопусада његови тумачи – уколико изузмемо поједине следбеника Карла Густава Јунга који су углавном запостављали уметничку странукњижевногдела –у некој већој мери се и нису бавили симболичким метафизичким аспектима окултнихмотиваи њиховихсклопова пресудних за формирање наративне конструкције неких приповедака овог немачког романтичарског писца. Кандидат с правом упозорава на једну очигледност

Хофмановог поетског универзума да у њему поред материјалног, физичког света (у коме је људска душа подређена телесности), света често духовно беживотне и од смисла испражњене свакодневице, постоји иосетно се чудесно објављује у овоме – један виши свет духовне слободе, такорећи прапостојбина људске душе, ка којој многи јунаци овог писца покушавају да се пробију. Магистар Иван Јасиковићсе стога одлучује да усвојој тези окултне мотивеи њихове симболичке потенције сагледава у овима одговарајућим оквирима погледа на свет који прихватају метафизичку стварност, као што су,на пример, у антици посебне традиције платоничарских и гностичкихсветоназора, или као што су паку 20.векууниверзални научни ставови филозофа и психолога Карла Јунга, изучаваоца митологије Џозефа Кембела или проучаваоца религија Мирче Елијадеа, који су своја гледишта уобличавали на темељима духовног искуства читавогчовечанства.То што су при томе ова тројица научника из претходног столећа уочавалахумано универзалне симболичке обрасце, архетипске слике, односно, архетипове, даје кандидату чврста методолошка полазишта за његов приступ Хофмановим приповеткама.Наиме, те општељудске представе (садржајно суштински исте, а формално сродне)сусрећемо у оралним митским предањима, у писменој књижевности, у сновима. Уметнички писанафантастичналитератураоствариује овеопштепраобрасцеуоблицима који сунарочито сличнионимакоје затичемо приусменом преношењубајки и митова. Поред тога, Џозеф Кембел (у својој књизи *Херој са хиљаду лица*, објављеној 1947. године) уводи појам *мономита* –јединственог обрасца развоја митова, то јест, карактеристичног развоја доживљаја митског јунака. Сходно свим овим претпоставкамао преискуственом настројењу човекове митотворне душевне егзистенције, колега Јасиковић сматра да у свом докторском раду на тему окултне метафизичке димензије Хофманових приповедака треба да пође од становишта по коме човекова душа није просто *tabularasa*(онако како ју је видео, на пример, емпириста Џон Лок).Дакле, кандидат жели да крене од погледа по коме се одређени праузорносимболички моћни садржаји индивидуалнедушевностипоказују каонешто метафизички унапред дато, као архетипови, праформе, као човеков душевнипосед који претходи било којем његовом индивидуалном искуству. По кандидатовом мишљењу управо овакво гледиште је ваљано интерпретативно полазиште, будући да оноу претежној мери одговара назорима филозофије романтизма, коју има намеру да стално узима у обзир.Он такође упозорава да при томе свако Хофмановоприповедно увођење окултних мотива неће посматрати као функционално за уобличавање Хофмановог поетског универзума, ако њихово помињање напростопредстављапуко удовољење читаочевој потреби за необичним, мистериозним. Магистар Иван Јасиковићзаузима становиште да ови истраживаниелементиуХофмановим приповеткама могу имати два извора: то су или списи које је овај аутор читао, или садржаји колективно несвесног (при чему користиЈунгов термин, но мислипревасходно на оне праслике које сумиленијумима осведочаване у духовним традицијама). А за ово друго одређење порекла окултног код испитиваног писцакандидат увиђа да јеу непосредној вези сапишчевом (али и уопште романтичном)представом о уметнику-генију као прометејској фигури којој су доступна не само виша, тајна, оностранa знања,него иотуда, из оностраности, потекла надахнућа и опуномоћењада их језичкоуметнички изрази као тематско-мотивске и симболичке повезаности у архетипским сижеима.

5. очекиванирезултати

Као претходни исход свог докторског радакандидат истиче проширење оквиратумачењаизвесних Хофмановихприповетки на сферу тајних знања, што је неопходно, будући да се баш те приповедне целине претежно или у знатоној мери заснивају на

одређеним окултним мотивима, те њиховим узајамним везама.Утолико дотичне мотивске повезаности не служе тек да читаоца на романтично-егзотичан начин удаље одсвета свакидашњице,него превасходно да симболички изграде Хофмановуоригиналну приповедну слику света, чија је светоназорна, филозофска основа у својој фундаменталној ирационалности сасвим изразива једино на уметничкиначин, и то у радикално фантастичној нарацији. **Узгредни исход оваквог проширења интерпретативног контекста треба да буде објашњење одређених Хофмановихреференција.** Наиме,Хофман у приповеткама које представљају предмет овог истраживања, наводи имена разних личности или термине који се односне на тајна учења, а кандидат има намеру да их у својој докторској тези објасниу прикладном обиму (у зависности од величине њиховог значаја за тумачење целине испитиване приче). **Коначни исход би требало да буде досегнут уреконструкцијиХофмановог филозофског (метафизичког) погледана егзистенцију света ичовека**, односно, на сложеностљудске природе, која представља својеврсну динамику физичких и метафизичких настројења.

6. планрада

Уводни деопланираноградаколега Јасиковићжели да посвети приказивању и образлагањуметода, циљева и оквира свогдокторског истраживања, те и дефинисањукључних појмова за предстојећу интерпретацију. **У првом делу** излагања своје тезе он намерава дау контекст рмантичарског добапостави Хофмановеприповетке склоне окултним решењима,тако што би у општим цртама указао на присуствоза њих карактеристичних мотива не само у немачком, него и у европском романтизму,али и на њихово порекло и традицију, при чему би користио поступке историје грађе (Stoffgeschichte), односно повести тема и мотива (Themen-undMotivgeschichte). У оквирима овог епохалног успостављања књижевних релација кандидатће посебну пажњу посвететитенденцији романтичара да се удаље од свакодневице, односно, да пркосећи аналитички обездуховљавајућој и умртвљујућој рационалности просветитељства ту свакидашњицу оживе, да је органски продухове фантастичним мотивима. У том осврту свог рада он ће применити методе духовне историје (Geistesgeschichte). **У средишњем делу** његове теземр Иван Јасиковић планира да укаже на неопходност да се Хофманове приповетке прожете окултним мотивима (те оптерећене навођењем појомова/имена која стоје у вези са овима) поделе у две групе у зависности од начина на који су дотични чиниоци у њима организовани: на бајке и на „ноћне приче“. Разлози за овакву поделу биће исцрпно наведени и објашњени у поглављу у коме се говори о основним одликама Хофманове употребе тајних знања у приповеткама. А главни разлог поменуте раздеобе је, по кандидатовом мишљењу, у различитој функцији ових елемената у наративним целинама које граде. Наиме, уХофмановим бајкама окултно је уткано у радњу тако дауказује на ауторов поглед на свет, који зна за сукоб супротстављенихначела једногвишег и једног нижег света, духовног и земаљског, добра и зла, али и уметности и свакодневице. А у „ноћним причама“ наилазимо на ограниченију употребу испитиваних мотива, који ту стоје углавном у служби формирања карактеристичне атмосфере; они у многоме потичу из лектире коју је Хофман читао. У оквиру размотрене опште поделе, аутор је спреман да свакој приповециипосвети засебну херменеутичкупажњу. При томе његови основни интерпретативни поступци ће се заснивати на узајамном повезивању књижевне, естетичке, филозофске, антрополошке и аналитичко-психолошке критике. На крају он наводи истраживани корпус Хофманових приповедака са литерарно, естетички и логички критичном концентрацијом окултинихелемената: *Златни ћуп (DergoldeneTopf), Принцеза Брамбила (PrinzessinBrambilla), Мали Цахес звани Цинобер (KleinZachesgenanntZinnober), Варке (Irrungen), Тајне (Geheimnisse), Дух елемента (DerElementargeist), Избор невесте (DieBrautwahl).* Кандидат се закључно обазире на методску чињеницу да – упркос томе што

наша критичка пажња треба да буде усредсређена на оне приповетке чија је приповедна структура у знатној мери прожета окултним саставним деловима – ипак осврти на неке другачије састављенеХофманове приче могу разјаснитињеговособени поглед на свет, човека и уметност, што нас опет може водити ка бољем разумевању оних дела која се налазе у средишту нашег интересовања. Он такође обећава да ће у његовом докторскомрадумотиви који нас интересују – али које Хофман није на јасно уочљив начинистанчанијеразрађивао у склопу целовите наративне структуре једне приповести – бити поменути и протумачени само у вези са сродним и структурално значајним мотивима из других, у целини испитиваних нарација. **У завршном делу** своје тезеколега Јасиковић намерава да истакнекрајње консеквенције до којих води његово истраживање, а главна од њих је у посматрању Хофмановог приповедачког погледа на свет из перспективе универзалне архетипске и посебне окултне симболике.

7. методеистраживања

Поступци историје грађе (Stoffgeschichte), односно повести тема и мотива (Themen-undMotivgeschichte), методи духовне историје (Geistesgeschichte) и у њеним оквирима они историје идеја (Ideengeschichte); основни интерпретативни поступци ће се заснивати на узајамном повезивању књижевне, естетичке, филозофске, антрополошке и аналитичко-психолошке критике.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: мр Ивана Јасиковића

НАПОМЕНА: Кандидат је веома ваљано припремљенда пише докторски рад на предложену тему, о чему сведочи прецизно састављен план истраживања, као и успешна обрада сасвим сроднехерменеутичке и књижевноисторијске проблематикеу његовом магистарском раду са темом: „Хофманов роман *Ђаволи еликсири* из угла Јунговог учења“.

Наосновунаведенихподатака о кандидату, Комисијаконстатуједајемр Иван Јасиковићподобанзаизрадудокторскедисертације.

Наосновупостављенихциљева и очекиванихрезултата, Комисијаконстатуједајепредложенатемаподобназаизрадудокторскедисертације у области:Наука о књижевности, Општа књижевност и теорија књижевности.

Наосновунаведенихподатака о предложеномментору, КомисијаконстатуједаједрМиодраг Ломаподобанзаменторапредложенедокторскедисертације.

Наосновуизнетог, КомисијапредлажеНаставно-научномвећуФилолошкогфакултетаУниверзитета у Београдудадонесепозитивнеоцене о подобностикандидатамр Ивана Јасиковића и предложенетемедокторскедисертације"Окултнимотиви као носиоци наративне конструкције у неким Хофмановим приповеткама", а дасезаментораименуједр Миодраг Лома, ванредни професорФилолошкогфакултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Миодраг Лома, ванредни професор на Филолошком факултету Универзитета у Београду

2. др Слободан Грубачић, дописни члан САНУ, професор емеритус Универзитета у Београду на Филолошком факултету

3. др Немања Радуловић, доцентна Филолошком факултету Универзитета у Београду